

**IVA
FRÜHLINGOVÁ**

Před lety se stáhla do ústraní, letos je o ní zase hodně slyšet. Návrat podpořila i změnou image, z černovlásky se proměnila v blondýnku. Úspěšně bojovala s panickou poruchou, o které se nezdráhá mluvit, a už naplno pracuje.

MOŽNÁ BYCH MĚLA UBRAT

Na sociálních sítích bavíte humornými videi ze soukromí, ale taky jste natočila **Třináctou komnatu, kde zmiňujete krušné období života. Jak to jde dohromady?**

Mám pocit, že v poslední době je všechno jinak. V minulých letech jsem se potýkala s panickou poruchou a loni jsem se – jak věřím – konečně doléčila. Nejvíc mě strašila představa, že přijde čas, kdy budu muset žít bez medikamentů. Bála jsem se, že si na to můj organismus jen tak nezvykne. Ale už to jde.

Co jste o této nemoci věděla, než vám ji diagnostikovali?

Právě že nic. Když mě před šesti lety poprvé přepadla panická ataka, myslela jsem si, že mám infarkt. Cítila jsem tlak na hrudi, lapala jsem po dechu, brněly

mě prsty. Něco šíleného. Jela jsem zrovna s osmiměsíčním synem po teplické dálnici za tátou do Mostu a silnice přede mnou se najednou začala vlnit. Jen taktak se mi povedlo odbočit, sjet někam do pole a zavolat záchranku. Myslela jsem jenom na to, jak zachránit dítě.

Zjistili záchranáři, co s vámi je?

Překvapilo mě, že byli úplně v klidu. Natočili mi EKG a to bylo v pořádku. Odhadli, o co jde, zato já nic nechápana. Měla jsem pocit, že umírám, a oni se chovali, jako by se nic zvláštního nedělo. Tam na té dálnici D8 pro mě začalo složité období.

Pár let pak o vás skoro nebylo slyšet. Co se s vámi dělo?

Akutní léčba probíhala v pražském krizovém centru Riaps a dalších sedm dní jsem tam docházela do stacionáře. Bez

antidepresiv, která mi naordinovali na úzkosti, bych to nezvládla. Pomohla mi taky metoda kognitivně behaviorální psychotherapie, kdy vás učí posilovat organismus, aby se s tou poruchou naučil žít. A loni jsem byla ještě na měsíčním doléčovacím pobytu v pražském Neo centru. Od té doby jsem znamenala velkou úlevu. Moje strachy a úzkosti jsou pryč, zase se cítím výborně. Mám svůj pořad v rádiu, opět natáčím písničky.

Změnila jste i barvu vlasů, to je součást comebacku?

Možná ano, vlastně to neumím racionálně vysvětlit. Co jsem vyšla z Nea, jednoduše se mi zdá, že se věci dějí jinak a líp.

O své zkušenosti s panickou poruchou jste otevřeně promluvila. To je na introverta, za kterého se označujete, docela výkon, ne?

Přišlo mi, že to bude užitečné a že taková osvěta může někomu pomoci. Panická porucha totiž není nijak vzácné onemocnění.

Tato temnější etapa se promítla i do vaší tvorby. Jak to přišlo?

Shodou náhod jsem se v sanatoriu seznámila s dýdžejem Dominikem Turzou alias Roxtarem, který se tam léčil z drogové závislosti. Udělali jsme spolu Tik tak, singl o mých pocitech z té doby, a k tomu videoklip. Shodli

jsme se, že písnička musí být hlavně upřímná. Potom jsme spolu ještě složili píseň Moralisté a taky takovou legraci Jenom Mezi Máma. Na sociálních sítích se chytla, odezva byla obrovská. Teď bychom rádi dali dohromady další singly.

ŠŤASTNÁ LÉTA V PAŘÍŽI Přiznáváte, že pro vás narození dítěte nebylo zrovna jednoduchým obdobím. Myslím, že jste tím vystihla pocítí mnoha žen. Co říkáte matkám, které do světa vysílají nadšené vzkazy, jak jsou díky miminku šťastné?

Mně přijde tahle přímá úměra – dítě rovná se štěstí – trošku povrchní, proto jsem taky dlouho ignorovala sociální sítě. Ohlasy na moje písničky mi ale potvrdily, že různými strachy a poporodními depresemi trpí dost maminek. Spousta žen mě podpořila. Taky je trápilo, že nejsou dokonalé mámy. Tak jsem si řekla, že pokud se sociálními sítěmi začnu, moje příspěvky budou pravdivé a vystihnou realitu. A navíc humor léčí, což je hlavním poselstvím mých účtů jak na Tik-Toku, tak na Instagramu.

Uvědomila jste si zpětně, co vaší nemoc způsobilo?

Sešlo se víc věcí dohromady. Prožívala jsem hektické období, nahrnulo se mi hodně

práce. Moderovala jsem pořad na Primě, rekonstruovali jsme byt a do toho dítě. Snažila jsem se všechno zvládnout co nejlíp, což mě dostalo pod veliký tlak. Teď už vím, že se nevyplácí, když chcete být za každou cenu ve všem perfektní.

Váš život nabral nezvykle brzy značné obrátky. Už ve čtrnácti jste odešla do Paříže jako modelka. Co jste si od toho slibovala?

Modeling mě lákal odmala, a když v Praze dělala jedna francouzská modelingová agentura casting, okamžitě mě to zaujalo. V cestě do Paříže jsem viděla úžasnou příležitost si tu práci zkusit. Navíc jsem k Francii měla blízko od dětství, protože dědeček z tátovy strany byl Francouz. Ohromně mě potěšilo, když mě vybrali.

Na druhé straně jste přišla o kousek dětství. Není vám to zpětně líto?

Tak to vůbec neberu. Jsem vděčná rodičům, že mě do ciziny pustili. V Paříži jsem měla možnost studovat na dvojjazyčném gymnáziu, takže jsem se naučila i anglicky. Samozřejmě se mi občas stýskalo, přišly krušné chvíle. Tehdy ještě nebyla technika na dnešní úrovni, žádné mobily a počítače, takže rodiče nade mnou nemohli mít kontrolu. Mámě jsem volala jen z telefonní budky.

V Paříži jste se dostala i ke zpívání, začala jste nahrávat desky a až zázračně rychle přišel obrovský úspěch. Co s vámi udělal?

Připadala jsem si jako ve snu. K hudbě jsem se dostala díky spolužákům, v šestnácti jsem se stala členkou jejich kapely Turno Over. Všechno se dařilo. V devatenácti jsem podepsala s vydavatelstvím Virgin Records smlouvu na čtyři desky, třikrát jsem zpívala ve vyprodané Olympii.

Měla jste našlápnuto na závratnou kariéru.

Ano – a vypadalo to, že ve Francii zůstanu. Jenže to dopadlo jinak. Vrátila jsem se. Skoro po devíti letech.

TAJNÉ NEVĚRY MI VADÍ To způsobil Richard Krajčo, že?

No právě. Doma moje pěvecké počiny znamenali a pozvali mě udělat promo na moji první desku Litvínov. Richard se mnou chtěl nazpívat duet, já to jméno vůbec neznala. Zamilovali jsme se do sebe a vzali se. Jsem člověk, který žije okamžikem, nic neplánuju. Stejně to bylo i tehdy, ale byli jsme oba příliš mladí a v mém životě je tohle krátké manželství už jen dávnou epizodou.

Přesto vám radikálně změnilo život. Kdybyste se nepotkali, zřejmě byste dneska žila ve Francii.

Pravděpodobně ano, ale takhle vůbec nepřemýšlím. Asi jsem se měla vrátit. Všechno je tak, jak má být.

A nestýská se vám někdy po Paříži?

Když jsem odtamtud odešla, ze začátku se mi stýskalo a vracela jsem se. I proto, že jsem tam ještě točila nějaké desky. Léta ve Francii

beru jako součást svého života, ale dneska už se cítím víc doma tady. Mám tu manžela, dítě, rodiče.

Vzala jste si pilota dopravního letadla. Jak zpěvačka natrefí na člověka tak odlišné profese?

Přihodilo se to rovnou v nebi. Letěla jsem do Paříže něco nahrávat, Honza zaregistroval moje jméno na seznamu cestujících a požádal vedoucí kabiny, aby mě přivedla.

Až takhle romanticky se to odehrálo?

Ale nevyšlo to hned napoprvé. Vzpomínám, že nad Paříží byla bouřka. Povedlo se to až za měsíc úplně za stejné situace, když jsem znovu letěla do Paříže. Službu měla stejná vedoucí kabiny a to už mě za kapitánem přivedla. Je to celá věčnost, známe se čtrnáct let.

Piloti mají u žen vysoký kredit, imponovala vám jeho profese?

Jasně. Jako úzkostný člověk mám strach z létání. Ne že bych v letadle zrovna panikařila, ale prostě se bojím a jako náctileté se mi stávalo, že jsem při letu i brečela. Vidět najednou někoho, kdo se nejen v letadle nebojí, ale rovnou ho řídí, to bylo něco. Honzovi je přítom svět showbyznysu úplně cizí, sleduje jen BBC. Nemá Facebook ani Instagram. Sama jsem se divila, jak na mě přišel.

To zní docela osudově.

Musel to být osud, že jsem mu nějak padla do oka. Naše sbližování probíhalo samozřejmě postupně. Je stará škola, galantní gentleman, klidás. Zkrátka úplně jiný než já. Na druhé straně mu říkám, že by se beze mě v životě nudil. Teď už nelítá, ale vzdělává piloty dopravních letadel, píše pro ně učebnice.

V PĚTI ČÍSLECH

39

Narodila se 11. května 1982 v Litvínově.

2001

Ve Francii podepsala smlouvu s vydavatelstvím Virgin Records a její písničky uspěly ve Francii a Belgii. V Paříži žila devět let.

4

Tolik měsíců byla vdaná za Richarda Krajča, kterého si vzala ve 22 letech.

3

Napsala knihy Příběhy modelek a Příběhy ze showbyznysu. Ve třetí knize Terapie v noci se vypsala z frustrace způsobené panickými stavy v období mateřství.

2014

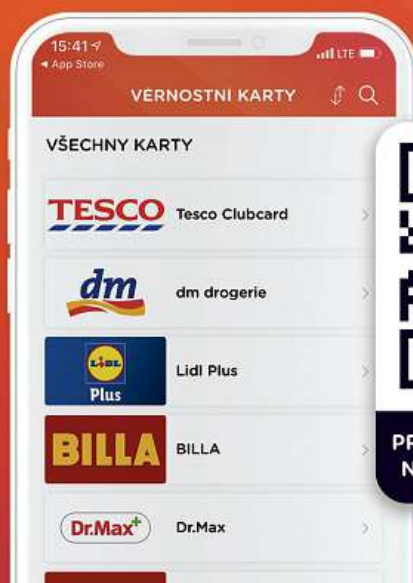
Vzala si pilota a podnikatele Jana Veselého, s nímž má sedmiletého syna Adama.

INZERCE

Portmonka

**TVOJE DIGITÁLNÍ
PENĚŽENKA NA
VĚRNOSTNÍ KARTY**

**PRO ZÍSKÁNÍ APLIKACE
NASKENUJTE QR KÓD**

Na své vlně sdílnosti jste se přiznala k polyamorii, ale z toho, co jsem se o vás dočetla, soudím, že k těmto lidem nepatříte. Vy přece s manželem nemáte víc stálých partnerů.

Fajn, že to vidíte. Jsem vážně nešťastná z toho, jak jsem to řekla a jak to pak bylo pochopeno. Původně to mělo být promo na píseň Moralisté, a to člověk vždycky musí přijít s nějakou vezací. Byla to chyba. Na Instagram mi začaly chodit hnusné zprávy, z druhého konce mi zase s pochopením napsala jistá pornoherečka. Moje sdělení rozhodně nebylo určeno pro tuhle sortu lidí. Čist ohlasy mi nebylo příjemné a mrzí mě, že to takhle vyznělo.

Tak to uveďme na pravou míru. Jak to tedy s těmi vztahy máte?

Myslím si zkrátka, že celoživotní věrnost je něco nepřirozeného a většinou se to řeší tajnými nevěrami. My s manželem jsme svobodomyšlní lidé, kteří se dohodli, že pokud si někdo z nás bude chtít vyrazit s někým jiným, navzájem si to budeme tolerovat. Máme to hozené tak, že pokud by někdo chtěl, tak může, ale rozhodně se u nás nedějí žádné orgie a něco takového bych pochopila jednou za hodně dlouhou dobu. V manželovi mám oporu, a když je zle, jsme tu jeden pro druhého. Jsme slušná rodina. Oba pracujeme, vychováváme dítě.

ŘEKLA JSEM SI O KAŽDÝ DEN Říkáte, že jste s manželem hodně odlišní, komu z vás se syn víc podobá?

Bohužel je asi víc po mně, což jsem nechtěla. Přála jsem si, aby byl z Adámka spíš právník nebo doktor, protože vím, co práce v showbiznysu obnáší, jenže on k němu tíhne. Občas ho teď беру do pořadu, co mám v rádiu, dělali jsme spolu i vánoční speciál.

Zkusí to tedy jako vy?

Zatím to tak vypadá. Doma si dokonce zkouší moderovat. Manžel včera říkal, že se to bude muset taky naučit, protože je v naší rodině poslední, kdo to nedělá. Než šel Áďa do školy, uměl už číst a trochu psát, takže něco má i po manželovi.

Loni jste opět naplno rozjela pracovní aktivity, covid necovid. Co vás právě zaměstnává?

Především jsem dostala v pražském rádiu Expres FM, které mám hrozně ráda, svůj pravidelný pořad. Když mi volali, nabízeli mi tři dny v týdnu, ale já – jak jsem byla taková rozjetá – jsem si řekla rovnou o každý den pracovního týdne. Je to hodinka dopoledního povídání prokládaná hudbou a vysíláme živě.

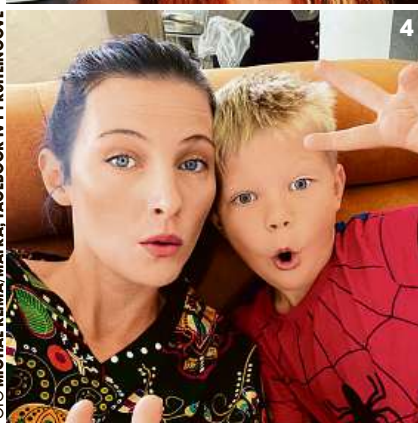

FOTO MICHAL KLÍMA/MAPA, FACEBOOK IVY FRIHLINGOVÉ

1 NA PÓDIU. Doba její velké slávy při koncertech před patnácti lety. Svého času třikrát zažila vyprodanou Olympii v Paříži. **2 MODELKA.** O modelingu říká, že ji lákal od malička. Prání se jí splnilo. **3 MODERÁTORKA.** Euforie po vysílání v rozhlasu, kde má svůj pořad. **4 SYN.** Nejkrásnější chvíle s Adamem.

Takže jste odvážně nakročila do další profese?

Moderování mě baví. Ze začátku to byl pro mě velký stres, každé ráno mi bylo na zvracení a bála jsem se, že to neovládnu. Musela jsem se taky naučit trochu obsluhovat techniku, přestože jsem na tyhle věci antitalent. První měsíc mě zaučoval moderátor Václav Mašinda, teď už jsem ve studiu sama. Pořád je trošku směřovaný k psychologii, řešíme s odborníky různá témata, převážně problémy duše, už vzhledem k tomu, čím jsem sama prošla. Věřím, že to je pro posluchače alespoň trochu prospěšné. Taky chystám další písničky s Dominikem Turzou.

MEKY ŽBIRKA BYL ŠOK O svém životě jste napsala tři knihy. Na svoji spisovatelskou dráhu nenavázete?

Teď určitě ne. Knížky sice píšu ráda, ale teď mě zcela pohlcuje rádio. Musím se pečlivě připravovat, denně si doma píšu scénáře. Nestíhám dělat ani videa pro TikTok, kde mám přes sto tisíc fanoušků. Do toho Áďa začal chodit do školy a taky pořád nemáme dostavěný dům za Prahou.

Nepodobá se to situaci, která u vás vyústila v panickou poruchu?

Jsem pitomá, možná bych měla ubrat. I Adam se začal ptát, kdy zase budu víc doma. Pořád se bojím, aby se mi nemoc nevrátila, ale už vím, jak se svými strachy zacházet. Ovládám dechová cvičení a pořád mi pomáhají odborníci. Asi je mi souzeno žít tak nějak ve vlnách. Jednou mě baví se otevřít a pak se zase načas schovat. Mění se mi i zájmy. Dělala jsem kickbox, ale zrovna nedávno jsem se rozhodla, že potřebuju nějaký klidnější sport, tak jsme se s Áďou dali na jógu. Myslím, že mu to taky prospěje. Je příliš akční a někdy nám dává pěkně zabrat.

Jak se to projevuje?

Během nemoci jsem potřebovala mít svůj klid, dokonce jsem měla trošku radost z lockdownu. Z toho, že nemusím mezi lidi. Jenže když někde přijdu s Adamem, je ho hned všude plno. Je hrozně vtipný, má rád lidi a s každým si chce povídat. Možná mě inspiroval, mám teď zase do všeho chuť. Smutné věci se tentokrát dějí mimo mě. Hodně mě zasáhla smrt Mekyho Žbirky.

Nevěděla jste, že je nemocný?

Byl to pro mě šok, protože jsme se viděli docela nedávno. V posledním díle Ordinance v růžové zahradě jsme spolu znovu zazpívali duet Někdy stačí dát jen dech, který byl ústřední písní seriálu. Ale život jde dál. A pokud jde o ten můj, konečně mám pocit, že všechno dává smysl. ■

ivana.karaskova@mfdnes.cz